

ผลประสบการณ์การสอนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครู
ในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี

EFFECTS OF TEACHING EXPERIENCES ON TEACHER INSTRUCTIONAL BEHAVIORS IN EDUCATION
SECTION OF CHANTHABURI DIOCESE

ปราณี ใจบุญ^{1*} (Pranee Jaiboon),

ดร.กนก พานทอง² (Kanok Panthong, Ph.D.),

ดร.ปิยะทิพย์ ประดุงพร³ (Piyathip Pradujprom, Ph.D.)

(Received: March 19, 2020; Revised: May 22, 2020; Accepted: June 1, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างครู จำนวน 157 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเป็นสัดส่วน และกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 1,570 คน โดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย ตัวแปรในการวิจัยได้แก่ ตัวแปรต้นประสบการณ์การสอน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) น้อยกว่า 4 ปี 2) 4-7 ปี 3) 8-15 ปี 4) 16-23 ปี 5) 24-30 ปี และ 6) 30 ปี ขึ้นไป ตัวแปรตามพฤติกรรมการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้านได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมความรู้ 2) การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และ 3) สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เครื่องมือวิจัยแบ่งเป็น 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับครูที่เกี่ยวกับประสบการณ์การสอน และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-Way MANOVA)

ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนของครูไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการสอนของครู/ ประสบการณ์การสอน

¹ นิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

(Master of Science, College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University)

^{2,3} อาจารย์ประจำ หน่วยวิจัยวิทยาการปัญญาและนวัตกรรม วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

(Lecturer, Cognitive Science and Innovative Research Unit, College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University)

*Corresponding Author. E-mail: plamyp@hotmail.com

Abstract

The research purposes were to compare teacher instructional behaviors by classification the teaching experience. The sample groups were 157 teachers by using proportional stratified random sampling and 1,570 students by using simple random sampling. Research variables consisted of independent variable : teaching experiences that divided into 6 groups as follows: 1) less than 4 years 2) 4-7 years 3) 8-15 years 4) 16-23 years 5) 24-30 years and 6) 30 years up.

Dependent variable: teacher instructional behaviors divided into 3 aspects as follows: 1) cognitive activation, 2) classroom management, and 3) teacher-student relationship. Research instrument was the questionnaire that classified for 2 sets: 1) teachers' questionnaires about teaching experiences, and 2) students' questionnaires about teacher instructional behaviors. Data was analyzed by One-Way MANOVA analysis.

The research finding was Teachers with different teaching experiences had not differed in teacher instructional behaviors.

Keywords : Teacher Instructional Behaviors/ Teaching Experiences

บทนำ

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการวางยุทธศาสตร์ด้านการผลิตพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีมาตรฐานวิชาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่ ตอบสนองการพัฒนาในด้านคุณภาพ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนที่ดีขึ้น ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาทางวิชาชีพ มีจรรยาบรรณ มีสวัสดิการและคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนเพิ่มขึ้น (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 44) สถานศึกษามีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ทักษะในการอ่านเขียน คิดคำนวณ อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และดำรงชีวิตในอนาคต ครูผู้สอนในสถานศึกษามีหน้าที่วางแผน กำหนดเป้าหมาย ออกแบบเพื่อจัดการเรียนรู้ไปสู่เป้าหมาย จัดบรรยากาศและสื่อสนับสนุนต่อการเรียนรู้ ประเมินความก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียน ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 26) จากบทบาทหน้าที่ของครูนี้ สามารถกำหนดพฤติกรรมการสอนของครูได้ว่าเป็นพฤติกรรมในรูปแบบของการอบรม สั่งสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับนักเรียน ปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ การเป็นแบบอย่างที่ดี ประพฤติตนให้ควรแก่ความเคารพของนักเรียน รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน (สันติ บุญภิรมย์, 2557, หน้า 14) ในการจัดการเรียนรู้ของครูนั้น ประสบการณ์การสอนมีความเกี่ยวข้องกับช่วงชีวิตการทำงานด้านการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู การรับรู้ ความมุ่งมั่น และแรงจูงใจ โดยครูที่เพิ่งเริ่มต้นอาชีพครูจะมีความมุ่งมั่น ทำท่ายในการทำงาน จากนั้นครูจะเริ่มสร้างเอกลักษณ์ความสามารถในอาชีพครูของตนเอง เมื่อประสบการณ์การสอนเพิ่มมากขึ้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบที่เพิ่มตามตำแหน่ง ความตึงเครียดจากภาระหน้าที่ การเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพร่างกาย การเกษียณ อายุของครู (Day et al., 2006, p. 247) พฤติกรรมการสอนของครูมีความสำคัญอย่างมากต่อการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยเฉพาะในการเรียนการ

สอนระดับมัธยมศึกษาที่มีสาระและเนื้อหาวิชาที่หลากหลาย เป็นระดับการศึกษาพื้นฐานที่นำไปสู่การเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ ซึ่งครูต้องมีพฤติกรรมการสอนที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาเพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะที่พร้อมเผชิญต่อระดับการศึกษาที่สูงขึ้น รวมถึงการแนะแนวนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อเพื่อการประกอบอาชีพ กลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี เป็นสถานศึกษาเอกชนที่มีนโยบายส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนครูทางด้านวิชาการ เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่สอนได้อย่างเต็มความสามารถตามศักยภาพของตนเอง จากความตระหนักนี้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาประสบการณ์การสอนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครู ในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี

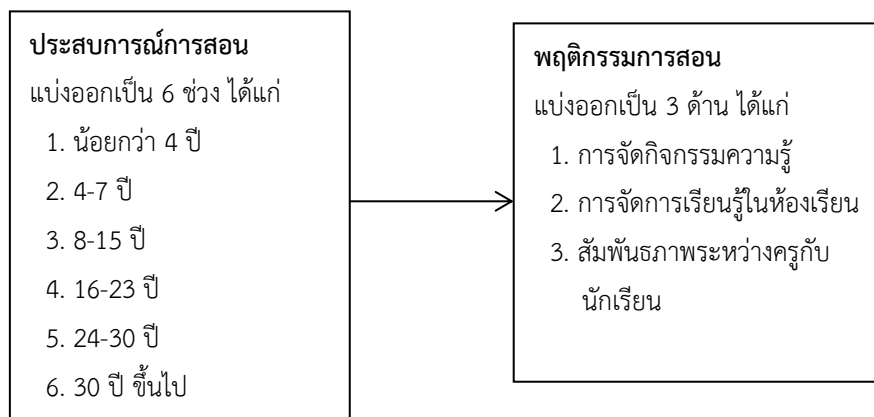
วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน

กรอบแนวคิดการวิจัย

พฤติกรรมการสอนของครูในการอบรมสั่งสอน การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับผู้เรียน การปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ การเป็นแบบอย่างที่ดี การประพฤติตนให้ควรแก่ความเคารพของนักเรียน รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน (สันติ บุญภิรมย์, 2557, หน้า 14) พฤติกรรมการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ อันนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน โดยพฤติกรรมการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การจัดการกิจกรรมความรู้ การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน (Holzberger et al., 2014) ในการจัดการเรียนรู้ของครูนั้น ประสบการณ์การสอนมีความเกี่ยวข้องในช่วงชีวิตการทำงานด้านการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู ที่มีต่อการรับรู้ ความมุ่งมั่นและแรงจูงใจในการสอน (Day et al., 2006, p. 247)

การศึกษาวิจัย ผู้วิจัยวัดตัวแปรต้นประสบการณ์การสอน โดยวิเคราะห์จากแบบสอบถามสำหรับครู และในส่วนตัวแปรตามพฤติกรรมการสอนของครู ใช้การวิเคราะห์จากแบบสอบถามสำหรับนักเรียน สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพที่ 1-1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการสอนของครูแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อค้นพบประสบการณ์การสอนที่แตกต่างกันของครู มีผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูหรือไม่
2. นำผลจากการวิจัยที่ได้ มาร่วมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มครู ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี จำนวน 11 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 230 คน
2. กลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี จำนวน 11 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3,431 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี จำนวน 11 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 157 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเป็นสัดส่วน
2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี จำนวน 11 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,570 ฉบับ โดยได้มาจากการสุ่มแบบอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ประสบการณ์การสอน แบ่งออกเป็น 6 ช่วง ได้แก่ น้อยกว่า 4 ปี 4-7 ปี 8-15 ปี 16-23 ปี 24-30 ปี และ 30 ปี ขึ้นไป
2. ตัวแปรตาม พฤติกรรมการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การจัดกิจกรรมความรู้ การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

วิธีการวิจัย

1. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องและครอบคลุมกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และทดลองใช้ (Tryout) กับครูและนักเรียนในโรงเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่างครูและนักเรียน ได้ค่าความเที่ยงแบบสอบถามสำหรับครูเท่ากับ .97 และได้ค่าความเที่ยงแบบสอบถามสำหรับนักเรียนเท่ากับ .93

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 24 มกราคม ถึง 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561 ได้แบบสอบถามสำหรับครูที่สมบูรณ์ จำนวน 157 ฉบับ และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนที่สมบูรณ์ จำนวน 1,570 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.15 ของแบบสอบถามที่แจกไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน (One-Way MANOVA) ดังนี้

1) การตรวจสอบเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน ด้วยสถิติทดสอบ Box's M

2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-Way MANOVA) ของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน ด้วยสถิติทดสอบ Wilks' Lambda เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน

3) การตรวจสอบเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมตัวแปรแต่ละด้านของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน ด้วยสถิติทดสอบ Levene's Test

4) การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรแต่ละด้านของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมความรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ประสบการณ์ การสอน	พฤติกรรมการสอนของครู					
	การจัดกิจกรรม		การจัดการเรียนรู้ใน		สัมพันธภาพระหว่าง	
	ความรู้		ห้องเรียน		ครูกับนักเรียน	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
น้อยกว่า 4 ปี	4.084	.405	3.871	.458	4.162	.485
4-7 ปี	4.236	.346	4.011	.317	4.255	.423
8-15 ปี	4.237	.483	4.038	.459	4.270	.538
16-23 ปี	4.370	.346	4.130	.318	4.354	.409
24-30 ปี	4.180	.583	3.917	.553	4.198	.645
30 ปี ขึ้นไป	4.242	.316	4.037	.229	4.301	.269

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู โดยจำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 16-23 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.370 (SD = .346) และครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 4 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.084 (SD = .405)

ด้านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 16-23 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.130 (SD = .318) และครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 4 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.871 (SD = .458)

ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 16-23 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.354 (SD = .409) และครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 4 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.162 (SD = .485)

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน

	Box's M	F	df1	df2	p
Box's M Test of Equality of Covariance Matrices	53.961	1.694**	30	22191.294	.010

** $p < .01$

จากตารางที่ 2 พบว่า สถิติทดสอบ Box's M มีค่าเท่ากับ 53.961 เมื่อพิจารณาค่าสถิติทดสอบ F มีค่าเท่ากับ 1.694 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .010 แสดงเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของพฤติกรรมการสอนของครูจำแนกตามประสบการณ์การสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เนื่องจากการวิจัยนี้มีสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่แตกต่างกันมาก (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010) และผู้วิจัยต้องการพิสูจน์ข้อสมมติฐานที่ว่า ประสบการณ์การสอนของครูที่แตกต่างกัน พฤติกรรมการสอนของครูจะแตกต่างกันหรือไม่ ดังนั้น จึงผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นนี้ และดำเนินการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียวของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอนต่อไป

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียวของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามประสบการณ์การสอน

Statistical Test	Value	F	df	Error df	p	n^2
Pillai's Trace	.115	1.206	15	453.000	.263	.038
Wilks' Lambda	.887	1.220	15	411.725	.253	.039
Hotelling's Trace	.125	1.234	15	443.000	.242	.040
Roy's Largest Root	.104	3.135	5	151.000	.010	.094

จากตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียวของพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตาม ประสบการณ์การสอน พบว่า สถิติทดสอบ Wilks' Lambda มีค่าเท่ากับ .887 เมื่อพิจารณาค่าสถิติ F ที่ปรากฏ มีค่าเท่ากับ 1.220 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .253 แสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกครูตามประสบการณ์ การสอน ครูมีพฤติกรรมการสอนของครูไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ด้านการจัดกิจกรรมความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ การสอน ด้วยสถิติ Levene's Test

ตัวแปรเกณฑ์	F	df1	df2	p
ด้านการจัดกิจกรรมความรู้	2.104	5	151	.068

ตารางที่ 5 ผลเปรียบเทียบตัวแปรเกณฑ์ด้านการจัดกิจกรรมความรู้ จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตัวแปรเกณฑ์แต่ละด้าน	SS	df	MS	F	p	n ²
การจัดกิจกรรมความรู้	1.140	5	.228	1.253	.287	.040

จากตารางที่ 4 พบว่า การจัดกิจกรรมความรู้ มีค่าสถิติ F เท่ากับ 2.104 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .068 แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมความรู้มีความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนระหว่างประสบการณ์การสอน ไม่แตกต่างกัน

และตารางที่ 5 พบว่า ค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 1.253 มีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .287 แสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกครูตามประสบการณ์การสอน ครูมีพฤติกรรมการสอนของครูด้านการจัดกิจกรรมความรู้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ด้านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน จำแนกตาม ประสบการณ์การสอน ด้วยสถิติ Levene's Test

ตัวแปรเกณฑ์	F	df1	df2	p
การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน	3.192	5	151	.009

ตารางที่ 7 ผลเปรียบเทียบตัวแปรเกณฑ์ด้านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตัวแปรเกณฑ์แต่ละด้าน	SS	df	MS	F	p	n ²
การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน	1.114	5	.223	1.321	.258	.042

จากตารางที่ 6 พบว่า การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน มีค่าสถิติ F เท่ากับ 3.192 มีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .009 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้อะไรในห้องเรียน มีความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนระหว่าง ประสบการณ์การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เพื่อพิสูจน์ข้อสมมติฐาน จึงผ่อนคลาย

ข้อตกลงเบื้องต้น และดำเนินการเปรียบเทียบตัวแปรการจัด การเรียนรู้ในห้องเรียน จำแนกตามประสบการณ์การสอนต่อไป

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ 1.321 มีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .258 แสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกครูตามประสบการณ์การสอน ครูมีพฤติกรรมการสอนของครู ด้านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์การสอน ด้วยสถิติ Levene's Test

ตัวแปรเกณฑ์	F	df1	df2	p
ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน	1.907	5	151	.036

ตารางที่ 9 ผลเปรียบเทียบตัวแปรเกณฑ์ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตัวแปรเกณฑ์แต่ละด้าน	SS	df	MS	F	p	n ²
ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน	.592	5	.118	.502	.775	.016

จากตารางที่ 8 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าสถิติ F เท่ากับ 1.907 โดยมีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .096 แสดงว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนระหว่างประสบการณ์การสอนไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 9 ผลเปรียบเทียบตัวแปรเกณฑ์ด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า ค่าสถิติ F มีค่าเท่ากับ .502 มีค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ p เท่ากับ .775 แสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกครูตามประสบการณ์การสอน ครูมีพฤติกรรมการสอนของครูด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนของครู ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ัญญ์ณภัท วิรัตน์เกษม (2554) ที่พบว่า ครูที่มีอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอน และกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหาการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูมีกระบวนการคิด การปฏิบัติ และสามารถใช้ทักษะการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรศิริ ประสพบุญ, อรุณ จุติผล และวรรณดี เกตุแก้ว (2561) ที่พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันครูมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น

การเข้ารับการอบรม การเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เป็นต้น อีกทั้งสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถทำให้ครูเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านงานวิชาการได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะในกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยต่อไป ควรทำการศึกษาในกลุ่มโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อศึกษาผลวิจัยว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

สรุป

ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนของครู ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันมีสื่อเทคโนโลยีที่ครูสามารถพัฒนาตนเอง โดยการค้นคว้าหาความรู้ และนอกจากนี้ ครูยังมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ทางวิชาการผ่านการประชุม และได้รับการอบรมเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาชีพจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือทางเขตพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.
- ธัญญ์ณภัส วิรัตน์เกษม. (2554). **ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามทฤษฎีของครูโรงเรียนนาร่องในสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี**. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 11(1), 119-126.
- พรศิริ ประสพบุญ, อรุณ จุติผล และวรรณคดี เกตุแก้ว. (2561). **สภาพการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดกระบี่**. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 10(1), 14-24.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). **การบริหารจัดการในห้องเรียน**. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2560-2564**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Day, C., Stobart, G., Sammons, P., Kington, A., Gu, Q., Smees, R., & Mujtaba, T. (2006). **Variations in Teachers' work, lives, and effectiveness**. Nottingham: DfES Publications.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate data analysis: a global perspective**. (7th ed.). New York: Pearson.

Holzberger, D., Philipp, A., & Kunter, M. (2014). **Predicting teachers' instructional behaviors: The interplay between self- efficacy and intrinsic needs.** Contemporary Educational Psychology, 39(2), 100-111.